

Ոստանի վտակի անունը չփոթել կամ ընդհանրացրել են ամբողջ գետին նրա հազուադէպ այցելուները եւ Փխովնը գրի անցնելով հասել է մեզ եւ համայն գրականութեան :

Ասորական սեպագէտ արձանագրութիւնները «վերին արեւմտեան ծով, Դաիանի եւ Դայի երկիր» ասելով՝ Տայոց երկիրը, Եւքսինեան Պոնտոսն էին հասկանում . բայց այդ արձանագրութիւնները դեռ անորոշ են , չենք ծանրանալու դրանց վրայ : Սակայն այդ արձանագրութիւնների մէջ յիշուած Խալիսայը , անկասկած ձորոխի Փեսունջուր վտակի ակերում հիմնուած , մինչեւ օրս կանգուն եւ բնակավայր Խալիսայը լինելուն տարակոյս չի մնում : Մեր հին պատմագիրները ձորոխի անունը չեն յիշատակում , թէեւ Տայոց աշխարհից , Ուղթիք եւ Կիսկիմ գաւառներից առաջացած զինուորական , քրմական , նախարարական բազմաթիւ գործիչներին ներբողում ու տարբողում են : Նոյն իսկ ձորոխի 15 մեծամեծ վտակների շուրջը կազմակերպուած ընդարձակ գաւառների մասին որոշ տեղեկութիւն , անուններ , բաժանումներ չէք կարող գտնել : Խորենացին իր սուր գրչի երկու խաղով տալիս է մի նկարագիր «գառնայ (Վաղարշակ) առ ստորոտովն Պարխարայ ընդ մէջ Տայոց Գիջին եւ ի մառախլուտ տեղիս մայրեացն եւ ի լոռաւէտս , հաւասարելով զլեռնայինն եւ զջերմախառն ի բարեխառն եւ ի զուգագեղեցիկ վայելչու-